

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – VI NIEDZIELA WIELKANOCNA – 5.05.2024

1. W liturgii w tym tygodniu wspominamy:
- w poniedziałek **św. Apostołów Filipa i Jakuba**.
- w środę **uroczystość św. Stanisława, Biskupa i Męczennika, Głównego Patrona Polski**.
2. Wszystkim solenizantom i jubilatam składamy najlepsze życzenia i zapraszamy na Mszę świętą i do Komunii świętej.
3. **Spotkanie Rady Parafialnej**, w poniedziałek, 6 maja, o godz. 19.00, w Sali pod kościołem.
4. Parafialny Zespół Charytatywny dziękuje za wsparcie dożywiania dzieci w szkołach naszej parafii oraz pomoc najbardziej potrzebującym.
5. Przed nami miesiąc maj. Nabożeństwa majowe z litanią do Matki Bożej po wieczornej Mszy św. o godz. 18.00. Apel Maryjny we wtorek i czwartek na zakończenie adoracji w kościele. W środę przy kapliczce przy ul. Malborskiej, w piątek przy kapliczce przy ul. Czarnogórskiej o godz. 20.30.
6. Na Drogę Światła śladami Chrystusa Zmartwychwstałego, zapraszamy na plac przy kościele w przyszłą sobotę, 11 maja. Wyruszamy o godz. 20.30.
7. Jak zapowiadaliśmy tydzień temu organizujemy festyn parafialny, który odbędzie się 15.06.2024. Dziękujemy wszystkim sponsorom, którzy zgłosili się do nas. Jeśli ktoś jest chętny do współpracy serdecznie zapraszamy. Dodatkowo chcielibyśmy ogłosić zbiórkę książek, które będzie można wrzucać do pudełka z tyłu kościoła. Książki te posłużą nam podczas pikniku do loterii. Zachęcamy do przynoszenia literatury, która zalega czasem na półkach.
8. W przyszłą niedzielę tradycyjna procesja św. Stanisława BM z Wawelu na Skalkę o godz. 9.00. Również w przyszłą niedzielę w liturgii kościoła obchodzimy Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.

Ks. Stanisław Zaryczny CR, proboszcz

Informator Parafialny *Kubek Żywej Wody*

Strona internetowa naszej parafii: www.wola.xcr.pl Telefon: (12) 655 02 14

Adres e-mail: wola@xcr.pl Redakcja: ks. Jerzy Rolka CR

Bóg zapłać za złożone ofiary.

Numer konta parafialnego: **BGŻ BNP PARIBAS: 74 1600 1013 1841 0139 3000 0001**

PARAFIA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO - KRAKÓW

KUBEK ŻYWEJ WODY

NR 681 5.05.2024 - VI NIEDZIELA WIELKANOCNA

KOŚCIÓŁ SIĘ MODLI

Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; † niech misterium paschalne, które wspominamy, * przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

INTENCJE ŻYWEGO RÓŻAŃCA — MAJ 2024

1. Błagalna, aby Polacy wypełniali Jasnogórskie Śluby Narodu i trwali w wierze naszych Ojców;
2. Dzięczynna, z prośbą o opiekę Matki Bożej dla naszych duszpasterzy, którzy obchodzą kolejne rocznice swoich święceń kapłańskich;
3. O dary Ducha Św. dla dzieci pierwszokomunijnych, młodzieży przygotowującej się do bierzmowania i maturzystów;
4. Za wszystkie matki, aby były kochane i szanowane;
5. Maryi, Pani Jasnogórskiej, polecamy wszystkie osoby, które dbają o piękno naszych kapliczek;
6. Za zmarłych, którzy Maryję miłowali.

Kancelaria parafialna:

Wtorek: 8:00-10:00

oraz 16:00-18:00

Czwartek: 8:00-10:00

oraz 16:00-18:00

Sobota: 8:00-10:00

Msze św. w niedziele i uroczystości:

7:00 8:30 10:00 11:30 13:00

18:00 19:30

Msze św. w dni powszednie:

6:30 7:30 18:00

STUDNIA SŁOWA

CZYTANIE I Dz 10, 25-26. 34-35. 44-48

Kiedy Piotr wchodził, Korneliusz wyszedł mu na spotkanie, padł mu do stóp i oddał pokłon. Piotr podniósł go ze słowami: «Wstań, ja też jestem człowiekiem». Wtedy Piotr przemówił: «Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie». Kiedy Piotr jeszcze mówił o tym, Duch Święty zstąpił na wszystkich, którzy słuchali nauki. I zdumieli się wierni pochodzenia żydowskiego, którzy przybyli z Piotrem, że dar Ducha Świętego wylany został także na pogan. Słyszeli bowiem, że mówią językami i wielbią Boga. Wtedy odezwał się Piotr: «Któż może odmówić chrztu tym, którzy otrzymali Ducha Świętego tak samo jak my?» I rozkazał ochrzcić ich w imię Jezusa Chrystusa. Potem uprosili go, aby pozostał u nich jeszcze kilka dni.

PSALM Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a)

REFREN: Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie, *
na oczach pogan objawił swą sprawiedliwość.
Wspomnił na dobroć i na wierność swoją *
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *
zbawienie Boga naszego.

Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi, *
cieszcie się, weselcie i grajcie.

II CZYTANIE 1 J 4, 7-10

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

WERSSET ALLELUJA J 14, 23

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę,
a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego.

Alleluia!

EWANGELIA J 15, 9-17

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Trwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przyniesili, i by owoc wasz trwał – aby Ojciec dał wam wszystko, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

KONGRES EUCHARYSTYCZNY — ku głębszemu poznaniu Mszy św.

Prawie wszystkie modlitwy Eucharystii są sformułowane w liczbie mnogiej: „Módlmy się...”, „Prosimy...”, „Błagamy”, „Wysławiamy”. Chodzi o nas — Eucharystię przeżywamy we wspólnocie. To nie jest moja prywatna sprawa, bo liturgia zawsze dotyczy całej wspólnoty, której jestem częścią. Jest jednak taki moment w liturgii, kiedy ten język się zmienia i przechodzi w pierwszą osobę liczby pojedynczej: wtedy kiedy muszę powiedzieć o swoim grzechu. Wówczas mówię „Spowiadam się” i biję się w swoje piersi.

Mamy często takie naturalne mechanizmy obronne, że łatwiej byłoby nam uderzyć w piersi tego, który stoi obok nas, i powiedzieć — „to jego wina”, a nie „to moja wina”. Jednak liturgia bardzo trzeźwo patrzy na człowieka i wskazuje wyraźnie: Nie, kiedy mowa o grzechu, to trzeba uderzyć się we własne piersi i powiedzieć „to jest moja wina”. Trzeba stanąć przed Panem w całej prawdzie o sobie, a to wymaga pokory.

To nie oznacza jednak, że ten moment jest równocześnie przeżywany indywidualistycznie, że chodzi tylko o mnie. Bo bowiem całe zgromadzenie zaczyna prosić — każdy w swoim imieniu — po pierwsze o to, by inni się za niego modlili, i uznając, że sam nie jest w stanie poradzić sobie z własnym grzechem. Ja to uznaję i dlatego proszę o wstawiennictwo tych, którzy są obecni. Tych, którzy są w zgromadzeniu razem ze mną, oraz — nade wszystko — Maryję i innych świętych. Wstawiajcie się, módlcie się, bym poradził sobie z grzechem, bym stał się na tyle pokorny, by uznać prawdę o sobie i swoim grzechu, i że bym umiał przyjąć łaskę przebaczenia od Boga, aby się z tego grzechu podnieść i wybaczyć samemu sobie.

Równocześnie uznaję swoją grzeszność wobec moich braci, sióstr i świętych, mówiąc, że mój czyn naruszył całą strukturę Kościoła. Grzech nigdy nie jest tylko moją prywatną sprawą. W pewnym sensie wszyscy ponosimy konsekwencje grzechów innych ludzi, musimy więc mój grzech uznać wobec całego zgromadzenia, nie tylko wobec Pana. Również wobec świętych i tych, z którymi celebруем Mszę Świętą. Uderzam we własne piersi i mówię „to mój grzech”, ale nie przeżywam go sam. Jestem w tym doświadczeniu razem z całym Kościołem.

Ks. Krzysztof Porosło